

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 25 ΟΚΤΩΒΡΗ 2023

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Στην σημερινή μας γενική συνέλευση επιδιώκουμε να βγουν συμπεράσματα για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον κλάδο αλλά και συνολικότερα για άλλες πλευρές που αφορούν τη ζωή μας. Αυτή η κουβέντα να φτάσει παντού μέσα στα γιαπιά να βρεθούμε με χιλιάδες εργαζόμενους, να συζητήσουμε το πλαίσιο διεκδικήσεων και αιτημάτων, να προετοιμάσουμε τη μεγάλη απεργία που έχουμε μπροστά μας την κλιμάκωσή τους αλλά και την κινητοποίηση στις 17 Νοέμβρη που φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από τον ξεσηκωμό του Πολυτεχνείου.

Βρισκόμαστε μόλις λίγους μήνες μετά από τις βουλευτικές εκλογές και όπως είχαμε εκτιμήσει προηγούμενα, η αντιλαϊκή πολιτική συνεχίζεται και η επίθεση σε εργατικά δικαιώματα και κατακτήσεις δυναμώνει, παράλληλα όμως με την οργή και αγανάκτηση μεγάλης μερίδας των εργαζομένων, που λόγω της ανησυχίας της συνεχιζόμενης απαξίωσης της ανθρώπινης ζωής.

Την ίδια στιγμή η κατάσταση στη Μέση Ανατολή μυρίζει μπαρούτι , με το έγκλημα να βρίσκεται σε εξέλιξη από το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ και τις πλάτες των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ εις βάρος του ηρωικού παλαιστινιακού λαού . 75 χρόνια τώρα ο ισραηλινός στρατός κατοχής σκοτώνει τους παλαιστινίους στα εδάφη τους, μέσα στα εδάφη τους, μέσα στη πατρίδα τους φυλακίζοντας ακόμη και μικρά παιδιά.

Θέλουμε από την σημερινή μας συνέλευση να καταγγείλουμε την αναίτια επίθεση που δέχτηκε η μεγαλειώδης πορεία από τις δυνάμεις καταστολής κατ εντολή της κυβέρνησης έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ. Προφανώς έτσουξε η μαζική συμμετοχή του λαού που δεν μάσησε τα fake news των διαφόρων κυβερνητικών παπαγάλων και την προπαγάνδα του αστικού κράτους .

Συνάδελφοι υπερασπιζόμαστε το αναφαίρετο δικαίωμα του λαού της Παλαιστίνης να έχει κράτος, στα σύνορα του 1967 και να αγωνίζεται για την υπεράσπιση της ζωής του με κάθε μέσο.

Τους ξεκαθαρίζουμε πως είναι βαθιά γελασμένοι ότι θα μας τρομοκρατήσουν. Χρέος όλων των εργαζομένων είναι να σταθούμε αλληλέγγυοι με τον λαό της Παλαιστίνης, να στηρίξουμε τον αγώνα τους σε αντιπαράθεση με τις δυνάμεις που καλούν το λαό να συνταχθεί με το κατοχικό Ισραηλινό κράτος και εμπλέκουν ακόμα πιο βαθιά τη χώρα στους επικινδύνους σχεδιασμούς τους με τη συμμετοχή και τον ΝΑΤΟϊκών βάσεων στην Ελλάδα, κάνοντας την ορμητήριο, στέλνοντας φρεγάτες να συνοδεύουν αμερικανικά αεροπλανοφόρα, παραδίδοντας και το αεροδρόμιο της Ελευσίνας, και δεν ξέρουμε ακόμα τι άλλο θα ζητηθεί να δώσουμε. Απέναντι σε όλα αυτά συνεχίζουμε ακόμα πιο αποφασιστικά τον αγώνα μας, γιατί για μας είναι καθαρό η ιστορία έχει μονό μια σωστή πλευρά και αυτή είναι με την Παλαιστίνη

Συνάδελφοι, όπου και να κοιτάξεις γύρω σου θα διαπιστώσεις ότι από τους ολιγάρχες του πλούτου λογίζουν την προστασία της ανθρώπινης ζωής ως κόστος. Η προστασία της ζωής μας είναι ακριβώς αυτό ΧΑΣΟΥΡΑ – ΚΟΣΤΟΣ ή για τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς ή για το κράτος τους σε επίπεδο υποδομών, έργων απαραίτητων για την προστασία μας από φυσικές καταστροφές και όχι μόνο. Δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε από τα γεγονότα του τελευταίου χρόνου, που ήταν αρκετά και κόστισαν την ζωή και σε πολλούς συνανθρώπους μας.

Να θυμηθούμε κάποια από αυτά όπως το προδιαγεγραμμένο έγκλημα στα Τέμπη. Ιδιαίτερα το έγκλημα αυτό, γιατί εμείς οι εργάτες, ο λαός, οι οικοδόμοι που συμμετείχαμε στις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις εκείνου του διαστήματος, δώσαμε όρκο , ορκιστήκαμε στη μνήμη των θυμάτων που έχασαν τη ζωή τους για τα κέρδη όλων αυτών που προαναφέραμε πως δεν θα αφήσουμε αυτό το έγκλημα να ξεχαστεί. Πως για εμάς τους εργάτες πρέπει να γίνει στάση ζωής ο αγώνας, ο πόλεμος απέναντι στα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Και αυτός ο αγώνας μόνο ταξικός μπορεί να είναι. Μόνο η εργατιά μπορεί να τον διεξάγει, που το κάνει ήδη, μόνο εμείς μπορούμε να τον φέρουμε εις πέρας κι αυτό θα γίνει. Σε αυτή τη λογική δράσαμε και το προηγούμενο διάστημα και το συνδικάτο μας, εκφράζοντας και την αλληλεγγύη μας σε εργαζόμενους, βιοπαλαιστές αγρότες που πληγήκαν από τις πλημμύρες στην Θεσσαλία , τις

φωτιές του καλοκαιριού που το Συνδικάτο μας είχε ενεργό συμμετοχή ακόμη και στην κατάσβεση πυρκαγιών.

Πραγματικά τι να πρωτοθυμηθεί κανείς, από πού να φυλαχθεί κανείς. Θα είναι μια γέφυρα που θα περνάς και θα πέσει λόγω μη συντήρησης, γιατί αυτό κοστίζει; Αντί για ΕΚΑΒ θα έρθει να σε πάρει ένα αγροτικό στην καρότσα; Θα σε πετάξουν από κάνα καράβι γιατί δεν έχεις εισιτήριο; Θα είναι φωτιά; Έντονη βροχή και θα κρατιέσαι από φανάρι στον Ευαγγελισμό μη σε πάρει το ρέμα; Όλα αφημένα στην τύχη τους «ΠΑΜΕ ΚΙ ΟΤΙ ΓΙΝΕΙ» «ΠΑΜΕ ΚΙ ΟΠΟΥ ΒΓΕΙ». Ιδιαίτερα η περίοδος από το καλοκαίρι μέχρι σήμερα σημαδεύτηκε από μεγάλες πυρκαγιές που έκαναν στάχτη χιλιάδες στρέμματα δάσους. Από τις πλημμύρες με ανυπολόγιστες καταστροφές και κυρίως ανθρώπινων ζωών. Οι ευθύνες είναι βαριές. Βαραίνουν όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις και φυσικά και αυτή της ΝΔ, τους δήμους και στις περιφέρειες που ο μόνος μηχανισμός που λειτουργεί είναι αυτός που μετατρέπει την ανάγκη για έργα που προστατεύουν και θα καλυτερεύουν την ζωή του λαού σε πάρτι εκατομμυρίων κερδών για τους λίγους.

Αυτός είναι ο λόγος που δεν σχεδιάζονται, ούτε γίνονται έργα όπως αντιπλημμυρικά που εμείς διεκδικούμε τόσα χρόνια, ακριβώς επειδή δεν είναι ανταποδοτικά.

- Γίνονται όμως δρόμοι που είναι αναγκαίοι για την πιο γρήγορη μεταφορά εμπορευμάτων, για να μετακινηθεί όμως ο λαός χρειάζεται να πληρώνει πανάκριβα διόδια, με αυτόν τον τρόπο κονομάνε οι κατασκευαστικές εταιρείες από την υλοποίηση των έργων αλλά και από την διαχείρισή τους. Άλλο παράδειγμα αντί στο κέντρο της Αθήνας να φτιάχνονται ελεύθεροι χώροι για αναψυχή, βλέπουμε να χτίζονται τεράστια ξενοδοχεία για φραγκάτους και εμπορικά κέντρα από τα οποία έχει πήξει ο τόπος.

- Σε δήμους και περιφέρειες αντί να αγοραστούν μηχανήματα, να προσλάβουν εργαζόμενους, να αναβαθμίσουν τις τεχνικές υπηρεσίες για να υπάρχουν και να λειτουργούν, σύγχρονες και ασφαλής υποδομές, σχολεία και δομές Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ).

Σκάνε χρήμα σε ιδιώτες, με πανάκριβο κόστος για κάποιες εργασίες που πληρώνουμε πάλι εμείς κι όταν οι καταστροφές έρχονται, όχι σαν φυσικό αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής αλλά σαν φυσικό αποτέλεσμα αυτής της εγκληματικής πολιτικής, οι «γνωστοί – άγνωστοι» βρίσκουν ευκαιρία πάλι να κονομήσουν

Ο πρωθυπουργός πρόσφατα ανακοίνωσε αποζημιώσεις ψίχουλα για τους πληγέντες, ούτε στο 10% των ζημιών που έχουν υποστεί θα μοιράσει 2 δις ευρώ της ΕΕ, χρήματα που προέρχονται από την φορολόγηση των εργαζομένων και θα ξαναμοιραστούν στα κοράκια των κατασκευαστικών εταιρειών για τα έργα, όποια επιλεχτούν να γίνουν στη Θεσσαλία και άλλες πληγείσες περιοχές.

Από την άλλη ο κόσμος που καταστράφηκε θα εξαναγκαστεί να πληρώσει με δάνεια, για το ζωικό κεφάλαιο που έχασε , για να φτιάξει καινούριο σπίτι ή να φτιάξει τις ζημιές στο παλιό του, εξασφαλίζοντας επιπλέον κέρδη για τους τραπεζίτες.

Όμως πιο πολύ κι από το βούρκο της Θεσσαλίας, τα νεκρά ζώα που κείτονταν για μέρες έξω στα χωράφια, βρωμάει η σαπίλα του συστήματός τους. Όμως μέσα σε αυτό το περιβάλλον, έλαμψε η αλληλεγγύη και η ανιδιοτελής προσφορά. Φάνηκε η τεράστια δύναμη της οργάνωσης και της αλληλεγγύης, που είναι φάρος και ελπίδα για να ξημερώσουν καλύτερες μέρες. Οι οικοδόμοι, εργάτες από άλλους κλάδους, από το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, αυτοί ήταν το κύριο στήριγμα των ανθρώπων που καταστράφηκαν. Αυτοί τους βοήθησαν να ξεμπαζώσουν, να ξελασπώσουν τα σπίτια τους. Το κράτος ήταν ανύπαρκτο. Ούτε ένα μπουκάλι νερό , λίγο φαγητό κι αυτά από την προσφορά των εργαζομένων τα είχαν οι πληγέντες. Δύο νταλίκες τρόφιμα, νερά, είδη πρώτης ανάγκης έφυγαν μόνο από το Συνδικάτο μας, για τις περιοχές της Θεσσαλίας. Ήταν συγκλονιστική η προσφορά σωματείων και άλλων ανθρώπων που έφεραν ότι μπορούσαν, επηρεασμένοι και από το κύρος του Συνδικάτου μας. Οι εργάτες ήταν εκεί να σώσουν τον λαό. Οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι πιστοί στην γραμμή της κυβέρνησης, ανεξάρτητα από ποιόν πολιτικό χώρο προέρχονται, προσπάθησαν να ρίξουν στάχτη στα μάτια του λαού, ότι φταίει η κλιματική κρίση, φταίει ο κακός μας ο καιρός ή το ακόμα καλύτερο ότι δεν

μπορείς να τα βάλεις με το θεό. Όλα αυτά εν έτη 2023 με τα τεράστια επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας, που γνωρίζεις από τα πριν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να αποφύγεις τις καταστροφές από μια έντονη βροχόπτωση, να ανοίξεις αντιπυρικές ζώνες και κυρίως να ενισχύσεις με μέσα, τεχνικό εξοπλισμό και προσωπικό την πυροσβεστική, τους δασοφύλακες για να μην καιγόμαστε κάθε καλοκαίρι.

Αξίζουν συγχαρητήρια αυτοί που άνοιξαν τον δρόμο, οι οικοδόμοι όχι μόνο της Αθήνας και όχι μόνο αυτοί. Όλοι όσοι βρέθηκαν σε αυτές τις αποστολές στη Θεσσαλία δεν λογάριασαν ξενύχτι, κούραση, απόσταση, υγειονομικούς κινδύνους, με το γέλιο, τη συγκίνηση. Κατανόησαν το ταξικό τους καθήκον και το έκαναν πράξη. Όπως αξίζουν συγχαρητήρια και οι συνάδελφοι που έσβηναν φωτιές στην Αττική λίγες μόνο ημέρες πριν από τις πλημμύρες, σε ένα ακόμη επεισόδιο στο έργο που είμαστε θεατές πολλά χρόνια τώρα. Αποδεικνύεται ακόμη περισσότερο και απ' όλες τις πλευρές της καθημερινότητάς μας ότι καμιά κυβέρνηση του κεφαλαίου δεν θέλει, ούτε μπορεί να είναι δίπλα στον λαό. Γιατί όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, όπως κι αυτή της ΝΔ, όλα τα αστικά κόμματα που πίνουν νερό στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ έχουν επιλέξει συνειδητά να βρίσκονται δίπλα στο Κεφάλαιο.

Το ότι το κράτος ήταν απών στις μεγάλες καταστροφές και έχοντας όλη την ευθύνη για αυτές, δεν σημαίνει ότι δεν λειτουργεί, όπως λένε πάνω στην απόγνωση και την αγανάκτηση οι άνθρωποι που ζουν αυτές τις καταστροφές. Γιατί λειτουργεί και υπάρχει μόνο για τα συμφέροντα της τάξης που εκπροσωπεί, για αυτό είναι και ταξικό κράτος.

Την ίδια ώρα λοιπόν που στη Θεσσαλία δεν είχε ξεκινήσει καμιά σοβαρή προσπάθεια απεγκλωβισμού των ανθρώπων, που οι πνιγμένοι δεν είχαν ανασυρθεί, που δεν ήταν γνωστός ο αριθμός τους, το κράτος εμφανίστηκε κι έδειξε ποιος είναι ο ρόλος του. Ο Υπουργός Εργασίας έφερνε προς διαβούλευση ένα νομοσχέδιο για τα εργασιακά, εχθρικότατο για τους εργαζόμενους, «φιλεργατικό» όπως το βάφτισε αυτός. Ένα νομοσχέδιο που χτυπάει στην καρδιά των κατακτήσεών μας, δηλ. 8ωρο ή 7ωρο, 5ήμερο δίνοντας το ελεύθερο σχεδόν στους εργοδότες να κάνουν ότι θέλουν. Από τον

νόμο πλέον δημιουργείται ο κίνδυνος για νομιμοποίηση της δουλειάς το Σάββατο και κατ' επέκταση σε επόμενο βήμα να υπάρξει και άλλος νόμος που να καταργεί την προσαύξηση 20% των ενσήμων μας. (το ότι στα 5 ένησημα κολλιέται 1 επιπλέον) μπαίνει ζήτημα να γίνει «νόμιμη» η παρανομία του Σαββάτου και υποτίθεται πως το κάνει αυτό για να καταπατήσει την μαύρη εργασία. Για το ίδιο λόγο φέρνει καθημερινά και τις 13 ώρες δουλειάς. Αν χάσουμε την προσαύξηση 20% στα ένησημα σημαίνει πως οι οικοδόμοι θα χρειάζονται όχι 3.600 ένησημα αλλά 4.500 για να θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης. Αυτό θα είναι καταστροφικό για τον κλάδο, με δεδομένη και την δυσκολία που έχουμε να μαζεύουμε και τα ένησημα. Επιπλέον οι 13 ώρες δουλειάς σε 2 εργοδότες που προβλέπει ο νόμος, ή σε 1 εργοδότη με 2 ΑΦΜ που σιγά μη δεν το κάνουν οι εργοδότες, θα είναι με μείωση των αποδοχών αφού δεν θα εννοούνται σαν υπερωρία αλλά σαν κανονικό ωράριο. Θα πιέσουν προς τα κάτω και τα μεροκάματα.

Είναι σχεδόν σίγουρο ότι οι μεγάλες εταιρείες του κλάδου θα επιχειρήσουν να αξιοποιήσουν το νέο νόμο – έκτρωμα της ΝΔ.

Με την έλλειψη χεριών που υπάρχει στον κλάδο, θα είναι βούτυρο στο ψωμί τους και η εφαρμογή του νέου νόμου.

Εδώ όμως πέρα από τον χρόνο της ξεκούρασης μας, της ψυχαγωγίας, του χρόνου με την οικογένειά μας που πρέπει να περνάμε, και θα είναι δύσκολο ακόμη και η οργάνωση της ζωής μας. Υπάρχει και κάτι άλλο. Ενισχύεται μια από τις βασικές αιτίες των αυξημένων και θανατηφόρων και σοβαρών ατυχημάτων στον κλάδο. Η κούραση που σε συνδυασμό με την έλλειψη μέτρων ασφάλειας ή σε μεγαλύτερο ή σε μικρότερο βαθμό, στα γιαπιά ή τα μεγαλύτερα εργοτάξια, κάνει την κατάσταση πολύ ανησυχητική. Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά. Κάθε 2 εβδομάδες ένας οικοδόμος χάνει τη ζωή του. Χώρια οι τραυματίες. Που σημαίνει πως η εντατικοποίηση της δουλειάς, η υπερεκμετάλευση για να βγουν τα έργα, έχει εξουθενώσει τους οικοδόμους. Από αυτή την άποψη, ακόμη και όλα τα μέτρα ασφάλειας να τηρούνται σε ένα έργο, τα ατυχήματα είτε θανατηφόρα είτε όχι είναι εργοδοτικά εγκλήματα.

Όλοι μας το ξέρουμε πως όταν είσαι κουρασμένος δεν έχεις καθαρό μυαλό να κινηθείς με ασφάλεια στο γιαπί. Πόσο μάλλον όταν η κούραση συσσωρεύεται. Για αυτό χρειάζεται άμεσα η στελέχωση των υπηρεσιών αυτών που είναι αρμόδιες να ελέγχουν, να επιθεωρούν τους χώρους δουλειάς όπως το ΣΕΠΕ. Αυτοί που υπάρχουν δεν φτάνουν ούτε για ζήτω. Πρέπει να λειτουργήσουν και οι μεικτές επιτροπές επιθεώρησης εργασίας, με την συμμετοχή των μελών του Συνδικάτου μας. Υπάρχει νόμος που δίνει αυτή τη δυνατότητα, αλλά έχει απενεργοποιηθεί. Αλλά κι εμείς πρέπει να ζητάμε επίμονα και με αποφασιστικότητα να τηρούνται τα μέτρα υγείας και ασφάλειας, και το κόστος να βαραίνει αποκλειστικά την εργοδοσία.

Επιπλέον βάζει σε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο την ίδια μας τη ζωή λόγω των πολλών ωρών εργασίας, αυξάνοντας τον κίνδυνο και των θανατηφόρων ατυχημάτων, όπως θα πούμε και παρακάτω και ο κλάδο μας έχει την θλιβερή πρωτιά.

Η απόφαση λοιπόν για απεργία την ημέρα της ψήφισης του νομοσχεδίου ήταν σωστή, και παρά που προσπάθησε για ακόμη μια φορά η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ αρνούμενη να κηρύξει απεργία. Η απεργία έγινε κι ήταν πετυχημένη. Άλλωστε τον ξέρουμε τον ρόλο της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ τόσα χρόνια λειτουργεί ως στήριγμα της κάθε κυβέρνησης των εργοδοτών, βρίσκεται μαζί τους, απέναντι από τα συμφέροντα των εργατών. Εμείς πρέπει να βοηθήσουμε ώστε οι εργαζόμενοι να βγάλουν συμπεράσματα από την στάση τους. Η απεργία πέτυχε γιατί την δούλεψαν εκατοντάδες ταξικά συνδικάτα, ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα, αλλά και γιατί συμμετείχαν στην απεργία ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα, συνδικάτα που βρίσκονται μεν στην επιρροή της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, αλλά κάτω από την πίεση και των ίδιων των εργαζομένων και τίμιων συνδικαλιστών πήραν απόφαση συμμετοχής.

Στον κλάδο των κατασκευών στην Αθήνα είχαμε καλή συμμετοχή. Ίσως είχαμε προβλήματα στις συνοικίες, αλλά στο ΜΕΤΡΟ, στην ανάπλαση του Ελληνικού, όλα τα μεγάλα έργα σταμάτησαν. Ο λίγος χρόνος προετοιμασίας μας δυσκόλεψε, είναι αλήθεια το ότι κανείς όμως οικοδόμος είδε στο νομοσχέδιο κάτι φιλεργατικό, όπως έλεγε ο Γεωργιάδης. Είναι που βοήθησε

στο να έχουμε υψηλά ποσοστά ακόμη και στα μικρότερα γιαπιά. Ίσα – ίσα υπάρχει ανησυχία για τις επιπτώσεις στον κλάδο από την εφαρμογή του και για τη συνεχιζόμενη ακρίβεια που τρώει το εισόδημά μας, αλλά και για την δυσκολία των οικοδόμων να βγουν στη σύνταξη. Το ζητούμενο τώρα είναι πως θα ανεβάσουμε στροφές για διεκδικητικό αγώνα, για να αντιμετωπίσουμε τις ενέργειες της εργοδοσίας για την εφαρμογή των νόμων που ψηφίστηκαν.

Για αυτούς τους λόγους η ομοσπονδία μας πήρε την απόφαση για πανελλαδική πανοικοδομική απεργία την Τετάρτη 8 του Νοέμβρη με βασικά αιτήματα:

1. Αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενσήμων.
2. Ουσιαστικά μέτρα προστασίας της Υγείας και Ασφάλειας
3. Κήρυξη ως υποχρεωτικής της κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας

Τώρα αφού είδαμε (στον βαθμό που μας επιτρέπει ο χρόνος) την κατάσταση που επικρατεί γενικότερα ας δούμε σε σχέση με την κατάσταση αυτή, τι επικρατεί ιδιαίτερα στον κλάδο των κατασκευών. Η οικοδομική δραστηριότητα δείχνει να αυξάνεται συνεχώς. Έργα όπως το ελληνικό απασχολούν ήδη αρκετούς οικοδόμους, 400 περίπου, και σύντομα θα απασχολήσουν περισσότερους. Εκεί δραστηριοποιούνται προς το παρών ΕΘΝΟΚΑΤ, ΙΝΤΡΚΑΤ και ΑΒΑΞ. Η γραμμή 4 του ΜΕΤΡΟ που περιλαμβάνει πολλά εργοτάξια (10 περίπου) στους κατά τόπους μελλοντικούς σταθμούς του ΜΕΤΡΟ. Απασχολεί 150 – 200 άτομα ενώ συνεχώς προστίθενται κι άλλοι αφού βρίσκονται στα πρώτα στάδια της κατασκευής τους.

Συνεχίζονται οι ανακαινίσεις στο κέντρο της Αθήνας και όχι μόνο για μεμονωμένα διαμερίσματα, AIRBNB αλλά και ολόκληρες πολυκατοικίες ανακαινίζονται για γραφεία και άλλες χρήσεις. Ανακαινίσεις όπως του HILTON δεσπόζουν σε αυτό το χώρο.

Το κατασκευαστικό κεφάλαιο ιδιαίτερα στις γύρω του Ελληνικού περιοχές κάνει πάρτι. Συνεχής αύξηση κατασκευής πολυτελών κατοικιών και οι τιμές στα ύψη. Ενώ όλο και πυκνότερα είναι τα γιαπιά και στην υπόλοιπη Αττική.

Τα δημαρχεία του Χαλανδρίου, της Αγίας Παρασκευής, ο Πύργος του Πειραιά ήδη απασχολούν και θα απασχολήσουν περισσότερο κόσμο.

Φαίνεται πως η οικοδομική δραστηριότητα στην Αττική τα επόμενα χρόνια θα κινείται σε τέτοια υψηλά επίπεδα, αν και ποτέ κανείς δεν ξέρει τι του ξημερώνει σε αυτό το απρόβλεπτο οικονομικό περιβάλλον ανά πάσα στιγμή. Με μια κουβέντα στον κλάδο υπάρχει δουλειά.

Το ζήτημα είναι τι κερδίζουμε εμείς από αυτό το ότι έχει δουλειά. Γιατί αν δεν έχουμε εμείς οφέλη από αυτό τον κακό χαμό, δεν έχει αξία να χαιρόμαστε κιόλας που έχει δουλειά και δόξα το θεό και να μένουμε σε αυτό.

Η αλήθεια είναι πως τα μεροκάματα τα μαστορικά ιδιαίτερα έχουν αυξηθεί, σε κάποιες περιπτώσεις φτάνουν ίσως 70 – 80 € ίσως και παραπάνω, των ανειδίκευτων εργατών είναι χαμηλότερα και όποια αύξηση πήραν είναι λόγω και της υπογραφής της ΣΣΕ. Το τεράστιο κύμα ακρίβειας που δεν λέει να σταματήσει, τρώει όπως είπαμε το εισόδημα. Όποιος πληρώνει ενοίκιο, είναι σε πολύ δύσκολη θέση ενώ οι περισσότεροι από όσους έχουν δικό τους σπίτι, το χρωστάνε στις τράπεζες, που αυξάνουν συνεχώς τα επιτόκια, άρα και τις δόσεις των δανείων. Λογαριασμοί, ΔΕΗ, φόροι, υγεία, παιδεία όλα στα ύψη.

Πέρα από τις μεγάλες επιχειρήσεις, τις πολυεθνικές, τα μονοπώλια, τις τράπεζες που αυξάνουν συνεχώς τα κέρδη του και το ίδιο το κράτος έχει κέρδη.

Γι αυτό τα ταμεία του είναι γεμάτα και μιλάνε για ισχυρή οικονομία πιάνοντας τους φορολογικούς στόχους.

Μη γελιόμαστε πως ισχυρή οικονομία και ανάπτυξη σημαίνει πως θα κερδίζουμε μαζί με αυτούς και εμείς. Η ισχυρή τους οικονομία έχει μία ισχυρή προϋπόθεση: εμείς να ζούμε πολύ κάτω από τις δυνατότητες της εποχής και σε πολλές περιπτώσεις να μην καλύπτουν τις βασικές ανάγκες.

Αυτά πρέπει να τα έχουμε λύσει στο μυαλό μας, γιατί έχουμε ήδη μεγάλη πείρα από τα παραμύθια τους.

Το ταμείο ανάκαμψης, η επενδυτική βαθμίδα, είναι τα τυράκια που μας πετάνε συνεχώς για να δείχνουμε ανοχή και αντοχή στα συνεχή στραπάτσα του συστήματός τους.

Για πόσο όμως θα θυσιάζουμε τη δική μας ζωή, το βιοτικό μας επίπεδο για τη δική τους. Για να σιγουρεύουνε τα κέρδη τους οι εργοδότες.

Τι μας λένε όλοι αυτοί που πουλάνε εμπορεύματα και τα αυξάνουν συνεχώς;

«Ρε παιδιά πήραν απάνω οι πρώτες ύλες τα καύσιμα, τα μεταφορικά τι να κάνω κι εγώ: Πρέπει να αυξήσω τις τιμές για να ζήσω».

Από τον πιο μικρό έως τον πιο μεγάλο, αν και οι μεγαλύτεροι διαμορφώνουν σε ένα βαθμό οι ίδιοι την αγορά. Οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι τα μονοπώλια κάθε κλάδου.

Δεν έχουν αυξηθεί οι πρώτες ύλες, η ζωή μας ότι χρειαζόμαστε για να την αναπαράγουμε να πάμε την άλλη μέρα για δουλειά; Τα τρόφιμα, το σπίτι, τα έξοδα γενικότερα;

Γιατί να δουλεύουμε ατελείωτες ώρες;

Οι εργοταξίαρχες και τα διευθυντικά στελέχη των κατασκευαστικών εταιρειών τα Σ/Κ τους ψάχνουμε όταν θέλουμε να παρέμβουμε για διάφορα θέματα. Το τηρούν το πενήθημέρο τους.

Γιατί να τρώμε χρόνο από την ξεκούραση μας για να τα βγάλουμε πέρα; Και να πλουτίζουν κι άλλο τα αφεντικά οι μεγάλες εταιρείες του κλάδου;

Δεν υπάρχει κάτι να φοβόμαστε. Ποιος θα μας διώξει δηλαδή; Αυτοί δεν ξέρουν πως να τελειώσουν τα έργα τους. Θα διώξουν τους εργάτες, τα μαστόρια που βρίσκουμε με το ζόρι;

Θα πληρώσουνε αν τους αναγκάσουμε. Αν δυναμώσει η συλλογική δράση και διεκδίκηση.

Θα τους πατήσουμε στο σβέρκο όπως έκαναν αυτοί στην κρίση.

Και αυτό σημαίνει ταξική πάλη.

Αν έχουμε κάτι να σκεφτούμε είναι το δικό μας συμφέρον. Μόνο τα παιδιά μας, την οικογένειά μας που δεν μας βλέπουν. Το κορμί μας και την κούραση μας του συναδέλφους οικοδόμους και όλους τους εργάτες. Μόνο αυτούς πρέπει να σκεφτόμαστε και να συμπονάμε.

Μόνο με αυξήσεις στα μεροκάματα μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στο ακριβό κόστος ζωής.

Να επιμείνουμε και με κινητοποιήσεις σε μεγαλύτερα, μικρότερα εργοτάξια και κυρίως να φτιαχτούν επιτροπές αγώνα για διεκδικήσεις αυξήσεων πάνω από την ΣΣΕ.

Σε συνεννόηση με το συνδικάτο μας. Πρέπει οι οικοδόμοι να βγουν μπροστά. Τα πιο δυναμικά στοιχεία. Όχι για την πάρτη τους μόνο αλλά και για τους συναδέλφους τους. Αυτό σημαίνει αλληλεγγύη. Ένας οικοδόμος να διεκδικεί για όλους του άλλους στο χώρο που βρίσκεται και όλοι οι άλλοι για αυτόν.

Με το συνδικάτο συλλογικό οργανωτή.

Όποιες αυξήσεις καταφέρουμε σε διμερείς συμβάσεις ως την υπογραφή της επόμενης ΣΣΕ θα μα δίνουν τη δυνατότητα να ξεκινάμε από πιο ψηλά τις απαιτήσεις μας. Και στο μεροκάματο και στο ένσημο.

Αν και τώρα όπως είπαμε υπάρχει δουλειά, το πρόβλημα των ενσήμων που δεν κολλιούνται, πέρα από το ότι χάνουμε χρήματα από δώρα, επιδόματα, δημιουργεί κι ένα άλλο πρόβλημα. Σε συνδυασμό με την ανεργία την περίοδο της κρίσης, που οι περισσότεροι κολλήσαμε ελάχιστα ένσημα, δημιουργεί δυσκολία στους συναδέλφους που είναι κοντά στη σύνταξη, και όχι μόνο σε αυτούς ώστε να θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης. Είναι ένα πάγιο αίτημά μας η αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενσήμων, που θα ανακουφίσει χιλιάδες οικοδόμους Έλληνες και μετανάστες αφού η τελευταία φορά που δόθηκαν αυτά τα ένσημα ήταν το 1984. Φανταστείτε τι εισφορές έχει εισπράξει ο ΕΦΚΑ και όλες οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια και κάνουν το κορόιδο και δεν μας δίνουν τα ένσημα. Νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων, ημιυπαίθριων χώρων, δουλεμένα από οικοδόμους χωρίς ένσημα. Σχετική ερώτηση στη βουλή στον Υπουργό Εργασίας έκανε ο μοναδικός οικοδόμος βουλευτής, εκλεγμένος με το

ΚΚΕ, μέλος της Διοίκησης της Ομοσπονδίας Οικοδόμων Ελλάδας ο Νίκος Έξαρχος. Είναι ένα δίκαιο αίτημα, να είναι σίγουροι πως δεν θα τους χαρίσουμε αυτά τα ένσημα, που έχουν δουλέψει οι συνάδελφοί μας.

Το ότι έχουν αυξηθεί τα μεροκάματα βέβαια δεν μας εξασφαλίζει και το ανάλογο ένσημο. Είναι συχνό το φαινόμενο το μεροκάματο να είναι μεγαλύτερο από το ένσημο. Αυτό μπορεί να αναιρεθεί από την εφαρμογή της ΣΣΕ που έχει υπογραφεί τον Απρίλη του 2022 από την Ομοσπονδία μας, και είναι στον τελευταίο χρόνο εφαρμογής της, αν και εφαρμόζεται σε μεγάλο βαθμό και βοηθάει να ανέβουν τα μεροκάματα και το ένσημο, η υποχρεωτικότητα της είναι ένα από τα αιτήματά μας, για να ωφεληθούν όλοι οι εργαζόμενοι στις κατασκευές. Μας παρέχει μια ασφάλεια η ΣΣΕ με τις ελάχιστες απολαβές που καθορίζει και είναι μια βάση και μισθολογική και ασφαλιστική, ενώ καλύπτει και νέες ειδικότητες όπως οι γυψοσανιδάδες, οι εργαζόμενοι στις θερμοπροσόψεις προβλέποντας οικοδομικό ένσημο και για αυτούς τους συναδέλφους.

Το επόμενο διάστημα και ως την υπογραφή της επόμενης ΣΣΕ, θα είναι χρόνος διαπραγμάτευσης με τους εργοδότες. Για αυτό ξαναλέμε ότι πρέπει να παλέψουμε για να υπογραφούν εργοταξιακές συμβάσεις με αυξήσεις, που θα μας διευκολύνουν στην διαπραγμάτευση. Πέρα από τα βασικά μας αιτήματα, ζητήματα όπως της επανασύστασης του οργανισμού εργατικής κατοικίας (ΟΕΚ), των αντιπλημμυρικών έργων, της αντισεισμικής θωράκισης είναι ενταγμένα στο γενικότερο πλαίσιο πάλης μας.

Είναι αυτονόητο λοιπόν, πως οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στις κατασκευές γενικότερα πρέπει όχι μόνο να απεργήσουμε, αλλά να πάρουμε μέρος και στην απεργιακή συγκέντρωση που πρέπει να μαζική και μαχητική. Να στηρίξουμε τα αιτήματά μας που είναι δίκαια, ο καθένας κάνοντας το χρέος του, ώστε να φτάσουν σε κάθε χώρο δουλειάς, οργάνωση και αποφασιστικότητα. Έχει και μια ιδιαίτερη σημασία η επιτυχία της από όλες της μεριές γιατί είναι η πρώτη μετά τις εκλογές, σε μια περίοδο που εφαρμόζεται ο νέος αντεργατικός νόμος, που εκτοξεύει απειλές, σε συνδικάτα και την Συνδικαλιστική δράση με πρόστιμα, φυλάκιση. Η ίδια η ιστορία μας και η πιο πρόσφατη δείχνει πως δεν

παίρνουμε χαμπάρι από απειλές και διατάγματα. Η επιτυχία της απεργίας μας μπορεί να ενεργοποιήσει δυνάμεις, ώστε να ανταποκριθούμε σε σύνθετα καθήκοντα. Το επόμενο διάστημα:

- Υπογραφή διμερών εργοταξιακών συμβάσεων
- Υπεράσπιση της ζωής μας στους χώρους δουλειάς
- Νέες εγγραφές ως την απεργία, για μαζικοποίηση και ισχυροποίηση του συνδικάτου μας και από αυτή την πλευρά και μπροστά στις αρχαιρεσίες το καλοκαίρι του '24.

Επίσης συνάδελφοι, συμμετέχουμε την Τετάρτη 1^η Νοέμβρη στο μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο με τα σωματεία και τους μαζικούς φορείς της ΒορειοΔυτικής Αθήνας ενάντια στη σύναξη ευρωπαϊκών φασιστικών μορφωμάτων που ετοιμάζονται να πραγματοποιήσουν στο Νέο Ηράκλειο. Τους προειδοποιούμε να μην εμφανιστούν στην περιοχή μας, γιατί εδώ είναι τόπος της αντίστασης και της προσφυγιάς, τόπος αγώνα και θυσίας. Τους ξέρουμε τους φασίστες όσα πρόσωπα κι αν αλλάζουν. Είναι τα μαντρόσκυλα των αφεντικών. Το Συνδικάτο μας έχει συναντήσει λογίων – λογίων φασίστες στους χώρους δουλειάς, στις λαϊκές γειτονιές. Με την αποφασιστικότητα μας τους έχουμε δώσει ένα γερό μάθημα όποτε τόλμησαν να χύσουν το φασιστικό τους δηλητήριο σε βάρος των αγώνων και των μεταναστών. Είναι εχθροί των αγώνων του λαού για λογαριασμό των κερδών των λίγων. Καλούμε τα μέλη του Συνδικάτου και όλο τον κλάδο της περιοχής να δώσει μαζικά το παρόν.

Συνάδελφοι, μια κλαδική απεργία είναι δύσκολη υπόθεση, εμείς είμαστε οι μόνοι και οι άμεσος προπαγανδιστές της. Ούτε κανάλια θα την αναδείξουν, ούτε από σπόντα θα την μάθουν οι οικοδόμοι. Δεν θα απεργούν τα μέσα μεταφοράς, ούτε άλλοι κλάδοι. Για αυτό πρέπει να γίνει υπόθεση όσο το δυνατόν περισσότερων συναδέλφων πέρα από την κεντρική διοίκηση, τις διοικήσεις των παραρτημάτων και τον περίγυρό τους. Όσο πιο άμεσα μιλήσουμε με οικοδόμους και αναδείξουμε την ανάγκη αλλά και τη δυνατότητα να είναι πετυχημένη η απεργία μας, τόσο θα εξασφαλίσουμε και την μαζικότητα της καταρχήν και περισσότερους προπαγανδιστές, άρα θα πρέπει να αξιοποιήσουμε τον χρόνο που μας απομένει στο έπακρο. Πρωινά,

απογεύματα, προπαγάνδα, αφίσα, τηλέφωνα, συσκέψεις, εξορμήσεις που μάλλον δεν έχει γίνει με τον καλύτερο τρόπο ως τώρα. Έχει γίνει όμως μια δουλειά. Έχουμε πείρα από κλαδικές απεργίες και τις έχουμε φέρει εις πέρας με επιτυχία σε δυσκολότερες εποχές. Από τις εξορμήσεις μας ως τώρα βλέπουμε πως υπάρχει πολύ καλό κλίμα στα γιαπιά και στα εργοτάξια. Όπου κι αν πήγαμε ως τώρα σε ανακαινίσεις του κέντρου, σε εργοτάξια του ΜΕΤΡΟ, στο Ελληνικό.

Αυτό πρέπει να εκφραστεί και στην απεργιακή συγκέντρωση. Πάμε λοιπόν να ανεβάσουμε στροφές και τώρα, για να καταγραφεί, κι αυτή σαν μια από τις επιτυχημένες απεργίες του κλάδου. Που θα σπείρει την αισιοδοξία και σε εργαζομένους κι άλλων κλάδων, γενικά του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Είμαστε πρωτοπόροι, είμαστε περήφανοι για αυτό θα πρέπει να το αποδείξουμε και τώρα, πάντα και παντού.